

Dosarul nr. 2ra-841/18

Instanța de fond: Judecătoria Cahul (sediul Central) – D. Bosfi,

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul – G. Vavrin, R. Petrov, I. Dănăilă,

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Vasile Pagoni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Vasile Pagoni împotriva „Prut-Comagro” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea salariului restant, dobânzii de întârziere, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din data de 10 octombrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de către Vasile Pagoni, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul (sediul Central) din data de 31 mai 2017,

C O N S T A T Ă :

La 06 octombrie 2016 Vasile Pagoni s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva „Prut-Comagro” SRL cu privire la încasarea salariului restant în sumă de 15 000 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 3 375, 60 de lei, prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 5 000 lei. (f.d. 2-4, 32, 33)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că de la începutul anului 2014 și până la sfârșitul anului 2015 a lucrat în calitate de paznic la „Prut-Comagro” SRL, primind lunar un salariu de 1 000 lei. În luna decembrie 2015 s-a îmbolnăvit. Angajatorul Ion Coteț l-a anunțat că buletinul medical nu-i va fi achitat. Ulterior a aflat că a fost concediat. Reclamantul menționează că la 19 ianuarie 2016 s-a adresat cu plângere la Inspekția Teritorială de Muncă Cahul, pentru verificarea legalității concedierii. La 05 februarie 2016 el și-a retras plângerea având asigurarea lui Ivan Coteț că vor fi lichidate toate neajunsurile, dar a fost înșelat de angajator. Adresându-se repetat la Inspekția Teritorială de Muncă Cahul, a fost informat că în cadrul controlului s-a constatat că el nu a fost încadrat în câmpul muncii la „Prut- Comagro” SRL și că Ivan Coteț nu este administratorul acestei întreprinderi. Reclamantul indică că la 03 iunie 2016, în scopul obținerii probelor suficiente pentru adresarea în instanța de judecată, a depus către Inspekția Teritorială de Muncă Cahul o cerere, solicitând constatarea faptului relațiilor

litigioase între el și fostul angajator, în cadrul cărora a inițiat plângerea, a încheiat tranzacția de împăcare, finalizând toate acestea cu reexaminarea plângerii inițiale. Prin răspunsul nr.27-P din 13 iunie 2016 Inspecția Teritorială de Muncă Cahul a negat faptul prezenței inspectorului la toate acțiunile sus numite. Nefiind de acord, s-a adresat Inspectoratului de Stat al Muncii, solicitând emiterea actului de constatare a faptului întâlnirii sale cu Ivan Coteț în prezența inspectorului Oleg Goncearov, dar un răspuns efectiv nu a primit. Reclamantul susține că paznicul de la întreprinderea vecină Nicolaie Mocanu prin confirmarea scrisă demonstrează că a activat în calitate de paznic la „Prut-Comagro” SRL.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul (sediul Central) din data de 31 mai 2017 s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Vasile Pagoni. (f.d.56, 61-63)

Prin decizia Curții de Apel Cahul din data de 10 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de Vasile Pagoni, menținută hotărârea Judecătoriei Cahul (sediul Central) din data de 31 mai 2017. (f.d. 93, 94-100).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 05 martie 2018 Vasile Pagoni a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel.(103-106)

În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material, a apreciat eronat probele prezentate la materiale cauze. Totodată, instanța de apel nu a inițiat implicarea în proces a reprezentantului Inspecției Teritoriale de Muncă Cahul pentru clarificarea situației create cu „Prut-Comagro” SRL, nu a audiat martorul Nicolaie Mocanu. Mai mult de atât, drepturile și interesele sale nu au fost susținute direct de un avocat, fapt ce consolidează influența instanței asupra rezultatului cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Cahul a fost pronunțată la 10 octombrie 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 02 ianuarie 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește. (f.d. 101)

În aceste circumstanțe recursul, depus de Vasile Pagoni la 05 martie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Vasile Pagoni, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Vasile Pagoni indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.(1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către Vasile Pagoni asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Vasile Pagoni și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasile Pagoni inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin.(1), (2), 433 lit. a), 440 alin.(1), (1¹) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Vasile Pagoni, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas